

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1072
Ημερομ. Κατάθεσης: 9/10/2023

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 09/10/2023

Της: ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑΣ – ΧΑΪΔΩΣ Βουλευτού Β΄ Πειραιά

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: «Σπουδαστές με σύνδρομο Down και αναπηρίες σε δομές μεταλυκειακής εκπαίδευσης»

Κύριε Υπουργέ,

Σύμφωνα με σχετική επιστολή γονέα που αγωνιά για το μέλλον του γιου του που έχει σύνδρομο Down, περιγράφεται η μάχη που έδωσε εκείνος και κατάφερε να τελειώσει το κανονικό λύκειο, τρέχοντας πάντα να προλάβει τις ταχύτητες των άλλων παιδιών, χωρίς μάλιστα παράλληλη στήριξη. Μετά το τέλος του Λυκείου, συμπλήρωσε το παράλληλο μηχανογραφικό και εισήχθη στο Τμήμα Βοηθών Νοσηλευτικής Καβάλας. Τελικά, οι απαιτήσεις της σχολής είναι τεράστιες και οι υπεύθυνοι είπαν στους γονείς ότι δεν θα τα καταφέρει. Σε παρόμοια περίπτωση στο παρελθόν, αυτό που αναδείχτηκε ήταν το νομοθετικό κενό που υπήρχε σχετικά με τη φοίτηση σπουδαστών με σύνδρομο Down και διαφόρων μορφών αναπηρίας στα Δημόσια ΙΕΚ. Η ίδρυση Δημοσίων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ. Ειδικής Αγωγής, είναι προφανώς η πλέον κατάλληλη δομή για τη συγκεκριμένη ομάδα σπουδαστών, αλλά αυτά είναι ελάχιστα. Στο πλαίσιο της αρχής της ισότητας μεταξύ των μαθητών και των ευκαιριών που πρέπει να δοθούν στα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες το σημαντικότερο είναι να μην τοποθετούνται «ταμπέλες» στα παιδιά. Είναι άδικο για έναν άνθρωπο και ιδιαίτερα ένα παιδί, που υπάγεται σε μια ομάδα, η οποία δεν μπορεί να αξιολογηθεί θετικά συγκρινόμενη με άλλες ομάδες, να στερείται το αγαθό, το δικαίωμα της μόρφωσης και της εκπαίδευσης που ταιριάζει στο μαθησιακό του προφίλ. Η εκπαίδευση της συμπερίληψης παρέχει σε όλους την ευκαιρία να αναπτύξουν πλήρως το δυναμικό

τους, να συνεισφέρουν στην κοινωνία, ενώ συγχρόνως η διαφορετικότητά τους εμπλουτίζει αντί να ελαττώνει την αξία τους. Η Διεθνής Συνθήκη για τα δικαιώματα των παιδιών ορίζει ότι είναι δικαίωμα των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να εκπαιδεύονται μαζί με τους τυπικούς συμμαθητές τους. Τέλος, η άνοδος του μορφωτικού επιπέδου των οικογενειών, η φροντίδα και η μέριμνα από τις υπηρεσίες υγείας, η ανάπτυξη της τεχνολογίας, και η διαρκής εξέλιξη των μεθόδων μάθησης στην εκπαίδευση έχουν βοηθήσει ώστε πολλά παιδιά με σύνδρομο Down, σε άλλες ευρωπαϊκές και μη χώρες, να έχουν πετύχει μια ζωή ισάξια και καλύτερη με αυτή που θα είχαν εάν ανήκαν στην κατηγορία των παιδιών τυπικής ανάπτυξης.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Θα ερευνηθούν οι λόγοι για τους οποίους δεν υπάρχουν, κυρίως σε επαρχιακές πόλεις, οι δυνατότητες επιλογής μεταλυκειακής εκπαίδευσης για παιδιά με σύνδρομο Down και άλλες μορφές αναπηρίας;
2. Είναι στις προθέσεις σας η ίδρυση Δημοσίων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.) Ειδικής Αγωγής και σε επαρχιακές πόλεις;
3. Είναι στις προθέσεις σας νομοθετική παρέμβαση, σύμφωνη με τα διεθνή πρότυπα καθοδήγησης και αξιολόγησης, ώστε οι σπουδαστές με αναπηρίες να έχουν τη δυνατότητα να αντεπεξέλθουν στις προσαρμοσμένες απαιτήσεις των σχολών, με την κατάλληλη σε κάθε περίπτωση στήριξη;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

ΣΟΦΙΑ – ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ